
Accesul public la documente 2019

Raportul anual al
Parlamentului European

Unitatea pentru transparență

Direcția Generală Președinție

Parlamentul European

Aprilie 2020

CUVÂNT ÎNAINTE

Parlamentul, Consiliul și Comisia aplică, de la 3 decembrie 2001, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele pe care le dețin.

Conform articolului 17 alineatul (1) din regulamentul respectiv, fiecare instituție trebuie să publice un raport anual pentru anul anterior, în care se menționează numărul de cereri de acces la documente respinse și motivele respingerii, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru”.

În conformitate cu articolul 122 alineatul (6) din Regulamentul de procedură, Biroul Parlamentului adoptă raportul anual prevăzut la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

REFERITOR LA METODOLOGIE

Raportul anual al Parlamentului pe 2019 este elaborat conform următoarei metodologii:

- datele privind documentele consultate și solicitate se referă doar la documentele specificate;
- deciziile de acces parțial se numără ca răspuns pozitiv;
- cererile de confirmare se pot referi fie la decizii inițiale de refuzare a accesului, fie la decizii inițiale de a acorda un acces parțial;
- data înregistrării cererii inițiale este cea care determină anul cererii de confirmare corespunzătoare.

CUPRINS

<i>Sinteză</i>	4
<i>CAPITOLUL I Cereri de acces la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în 2019</i>	5
A) Registrul public al documentelor Parlamentului.....	5
B) Documente consultate și solicitate.....	6
B.1) Documente consultate direct.....	6
C) Date privind cererile.....	7
D) Profilurile solicitanților.....	10
<i>CAPITOLUL II Tendințe și chestiuni specifice</i>	12
A) Cererile referitoare la alegerile pentru Parlamentul European.....	12
B) Definiția amplă a documentelor și cererile „complexe”	12
B.1) Cereri de acces public la conținut generic și platforme online.....	13
B.2) Acces la documente care nu sunt deținute de Parlament (exemplu de capturi de ecran).....	13
C) Platforme online de acces la documente și protecția datelor personale.....	14
<i>CAPITOLUL III</i>	15
<i>CAPITOLUL III Plângerile depuse la Ombudsmanul European și acțiunile în instanță</i>	15
A) Ombudsmanul.....	15
A.1) Plângeri închise în 2019.....	15
A.2) Plângeri deschise și pendinte în 2019.....	18
B) Controlul jurisdicțional	18
B.1) Cauze noi	18
B.2) Cauze pendinte în instanță în 2019.....	18
Cauza T-421/17 (recurs Cauza C-761/18 P), Leino-Sandberg/Parlamentul.....	18
<i>Observații finale</i>	19

Raportul anual al Parlamentului European referitor la accesul public la documente- 2019

[Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001]

Sinteză

Cifre

- La 31 decembrie 2019, baza de date a registrului conținea 776 627 de referințe, față de 748 100 la sfârșitul anului trecut.
- În 2019, utilizatorii site-ului registrului public al Parlamentului au consultat direct prin intermediul registrului 67 029 de documente. În aceeași perioadă, Parlamentul a primit, prin formularul de cerere online, prin e-mail sau prin poștă, 645 de cereri, adică o creștere de 30 % față de 2018.
- Din cele 645 de cereri, 101 au vizat documente nedivulgate anterior publicului.
- Rata globală a răspunsurilor pozitive a depășit 93 % în 2019.
- Parlamentul a refuzat accesul în 44 de cazuri, legate îndeosebi de cereri de documente administrative și documente despre deputații și organele de conducere ale Parlamentului European.
- În 13 cazuri, Parlamentul a acordat acces parțial la documentele solicitate.

Tendențe

- Solicitanții s-au arătat foarte interesați de documentele referitoare la alegerile pentru Parlamentul European derulate în mai 2019. A crescut și numărul de cereri depuse prin intermediul platformelor online, cum ar fi AsktheEU.org și FragDenStaat.de.
- S-au înregistrat nouă cereri de confirmare pe parcursul anului, o ușoară scădere comparativ cu 2018.

CAPITOLUL I

Cereri de acces la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în 2019

Cifrele și statisticile discutate în prezenta secțiune permit să se identifice tendințele în domeniul accesului public la documente. De asemenea, ele oferă publicului o imagine de ansamblu despre modul în care Parlamentul a implementat Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

A) Registrul public al documentelor Parlamentului

Registrul public al documentelor Parlamentului a fost înființat în 2002, pentru a oferi mai multă transparență și a facilita accesul public la documentele instituției, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. El strânge laolaltă trimiteri la documente direct accesibile, în mare parte documente legislative și, în măsura posibilităților, alte categorii de documente. El găzduiește în plus un portal unde se pot depune cereri de acces public la documente care nu sunt direct accesibile.

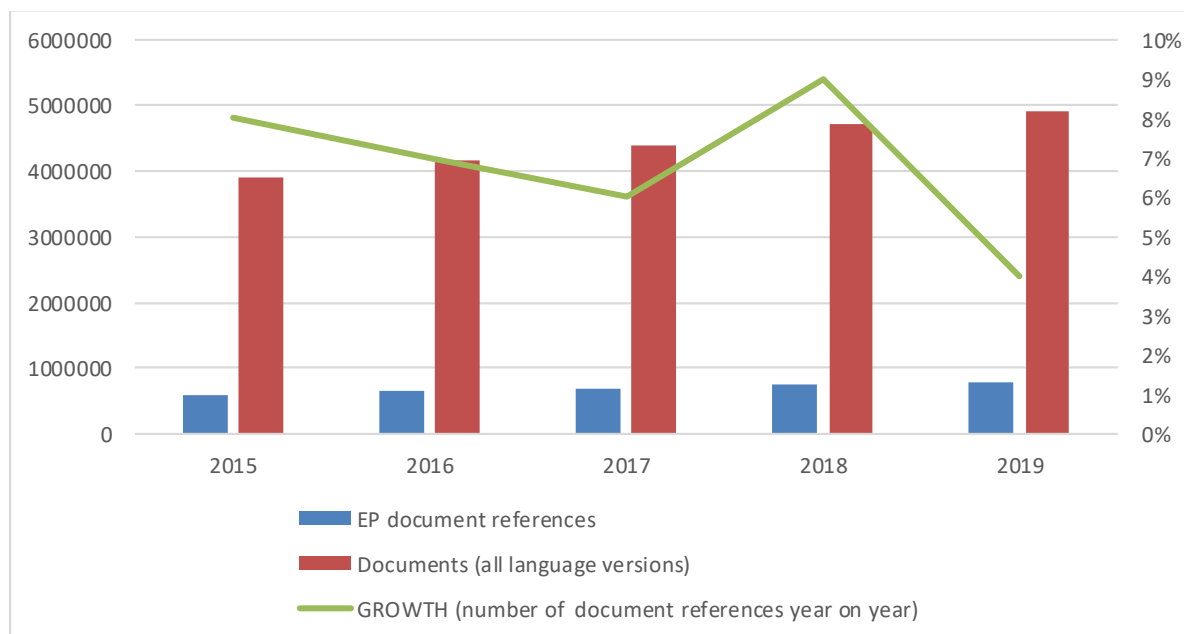
Site-ul registrului a fost reorganizat pentru a-l face mai ușor de utilizat. Aspectul a fost aliniat la noile orientări pentru site-ul Parlamentului, site-ul a fost echipat cu un nou motor de căutare și declarația de confidențialitate a fost pusă într-un loc mai vizibil. Aceasta din urmă a fost adaptată odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) 2018/1725¹ privind protecția persoanelor fizice în contextul prelucrării datelor personale de instituțiile Uniunii.

În creștere cu aproape 4 % față de anul precedent, până la 31 decembrie 2019 numărul de referințe la documente din baza de date a registrului a ajuns la 776 627 (reprezentând în total 4 921 950 de documente, dacă se ține seama de diferitele versiuni lingvistice). Niciun document sensibil în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu a fost înregistrat în registrul public.

---

¹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(Fig. 1) **Evoluția registrului public al documentelor Parlamentului**

B) Documente consultate și solicitate²

Practic toate documentele din registrul public al documentelor Parlamentului pot fi descărcate direct de pe site-ul menționat, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care prevede că instituțiile trebuie să pună cât mai multe documente posibil la dispoziția directă a publicului. Documentele care nu pot fi consultate direct pot fi obținute printr-o cerere depusă prin formularul de cerere online³ sau prin e-mail.

B.1) Documente consultate direct

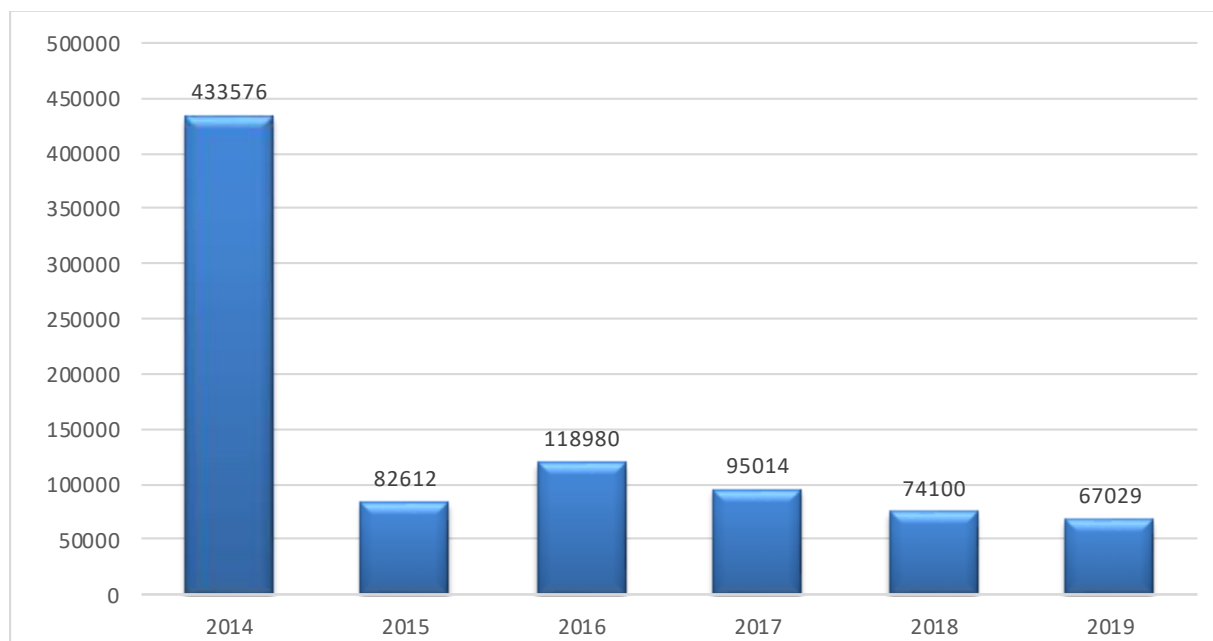
În 2019, pe site-ul registrului public al Parlamentului au fost consultate direct 67 029 de documente. Este de reținut că această cifră nu ține cont de consultările făcute prin alte platforme conectate la baza de date a registrului, de exemplu, platformele comisiilor parlamentare și site-urile grupurilor de reflecție ale Parlamentului.

Documentele consultate cel mai frecvent urmează modelul anilor anteriori: întrebări cu solicitare de răspuns scris depuse în temeiul articolului 138 din Regulamentul de procedură (10%), răspunsuri la întrebări parlamentare (19%), documente primite de la Comisia Europeană (4%) și procese verbale (4%).

² Aceste date privesc doar documente specificate.

³ <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=RO>.

(Fig. 2) **Numărul documentelor consultate pe site-ul registrului public al documentelor Parlamentului**

C) Date privind cererile

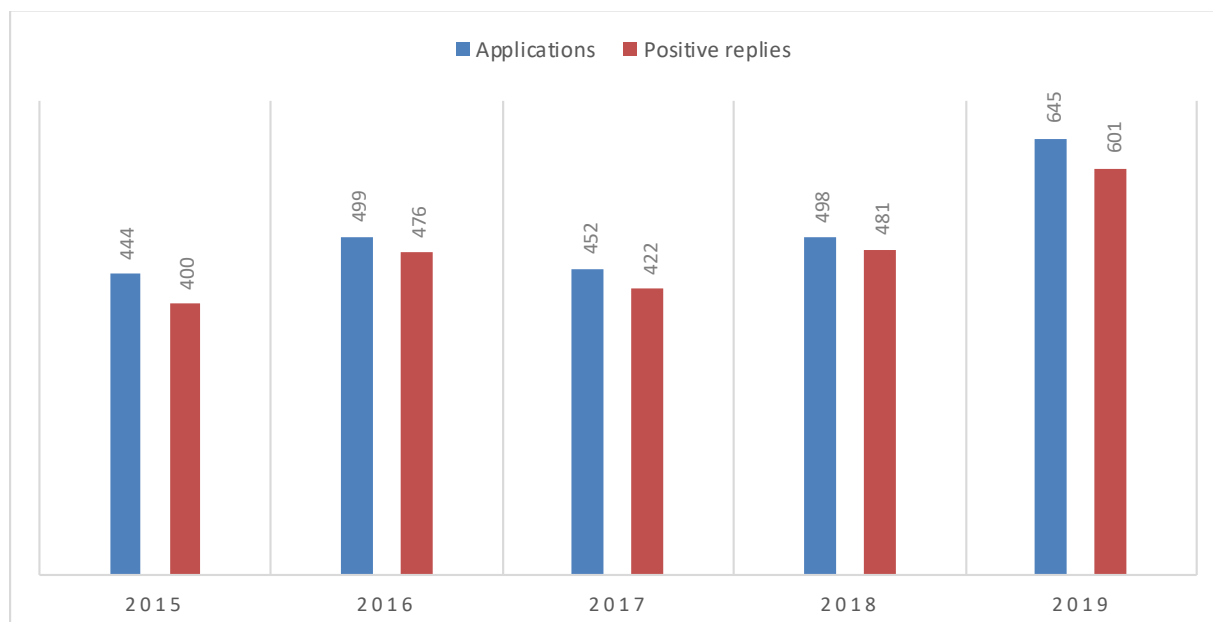
În 2019, Parlamentul European a primit 645 de solicitări prin intermediul portalului de cerere online, prin email sau prin poștă. 446 dintre acestea au vizat documente specifice, iar 199 au vizat un număr nespecificat de documente. În temeiul memorandumului de înțelegere⁴, Parlamentul s-a consultat cu alte instituții cu privire la 14 dintre cele 645 de cereri și a fost consultat de alte instituții cu privire la 8 cereri primite de acestea.

Circa 30% din totalul cererilor primite în cursul anului solicitau acces public fie la „toate documentele legate de” un anumit subiect, fie la „toate documentele care conțin informații despre” o anumită temă. De obicei, prelucrarea acestor cereri durează mai mult timp.

Parlamentul a răspuns pozitiv la 601 din cele 645 de cereri primite în 2019. Această cifră include 13 cazuri în care accesul la documentele solicitate a fost acordat parțial. S-a depășit astfel valoarea de 93 % răspunsuri pozitive.

⁴ Memorandumul de înțelegere dintre serviciile Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei care vizează tratarea rapidă a consultărilor în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

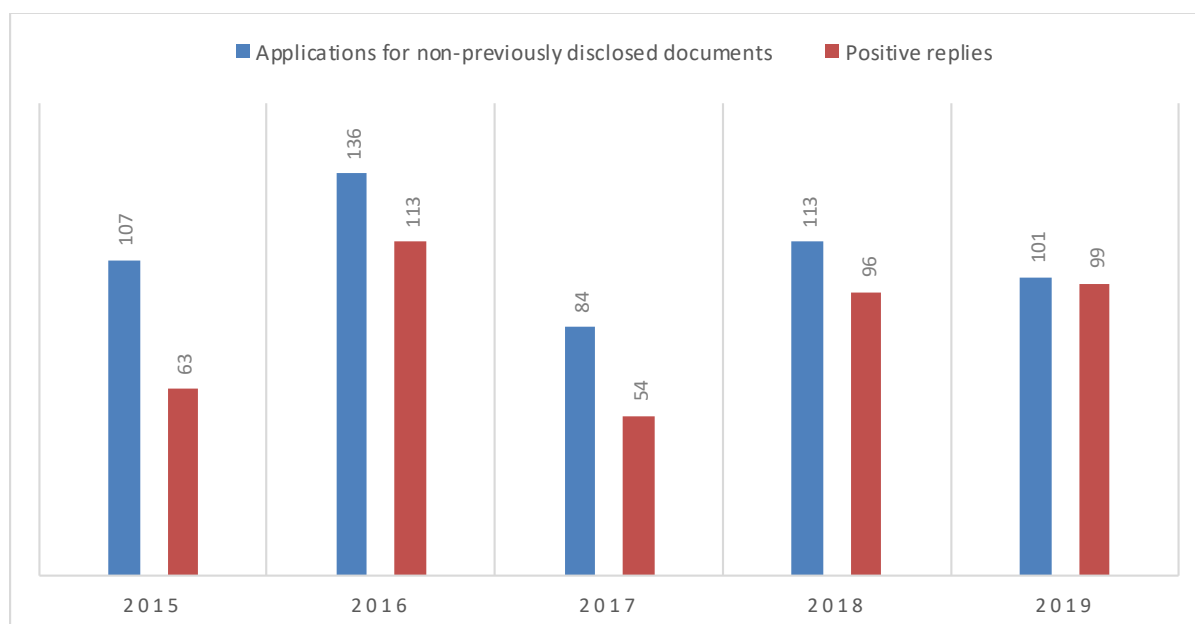
(Fig. 3) **Numărul de cereri și răspunsuri pozitive**

Din cele 645 de cereri, 101 au vizat documente nedivulgate anterior publicului. Cele 101 cereri au implicat divulgarea a 577 de astfel de documente, ceea ce reprezintă o creștere cu 48 % față de 2018.

Majoritatea cererilor de documente nedivulgate anterior vizau negocieri din cadrul trilogului (30%), documente administrative (20%) și documente legate de activitățile deputaților europeni (18%).

(Fig. 4) **Numărul de cereri de documente nedivulgate anterior și numărul de răspunsuri pozitive**

În 2019, Secretarul General a luat 57 de decizii în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) din Decizia Biroului privind normele de reglementare a accesului public la documentele

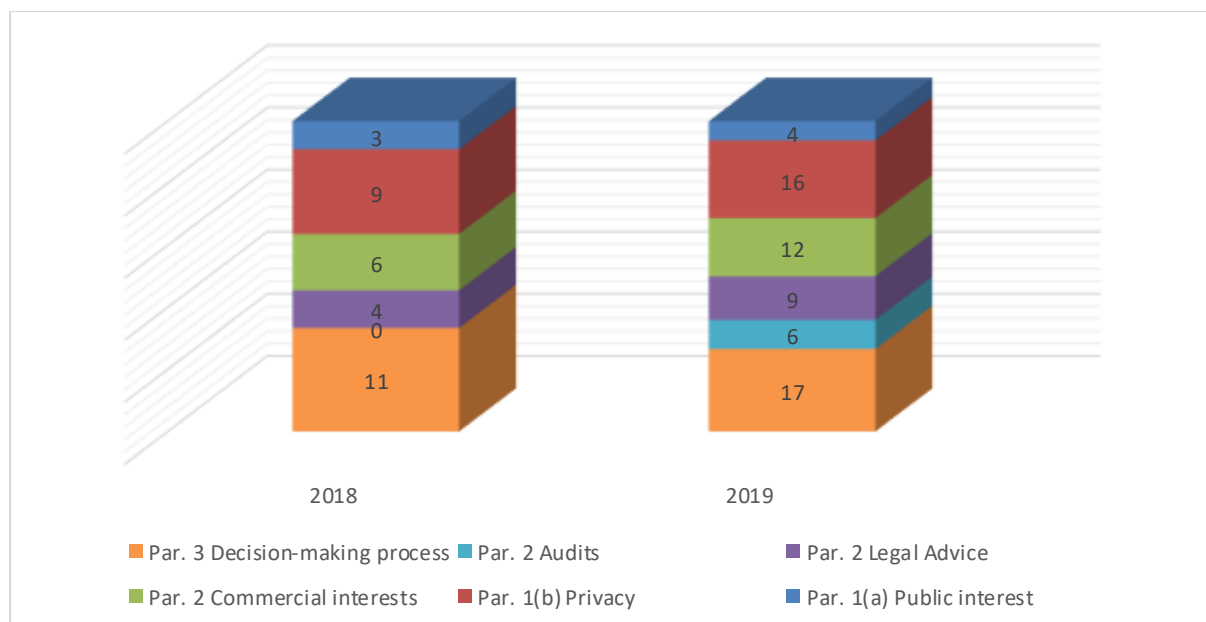
Parlamentului European⁵, prin care a trebuit să refuze accesul sau să acorde acces parțial în 44 și, respectiv, 13 cazuri.

Cele 57 de decizii au vizat o gamă largă de subiecte și documente. Dintre cele 44 de decizii negative, 14 priveau, cel puțin parțial, documente care nu erau deținute de Parlament în sensul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. În nouă cazuri au fost vizate documente ale organelor de conducere ale Parlamentului și în opt cazuri declarații de interese financiare sau de cheltuieli ale deputaților în Parlamentul European. Accesul la documente de achiziții publice a fost refuzat în cinci cazuri. Cinci dintre cele 13 decizii de acces parțial se refereau la unele documente ale organelor de conducere ale instituției. Câte trei cazuri au vizat documente administrative și avize juridice.

S-au depus 14 cereri de confirmare⁶. În fiecare caz, instituția și-a confirmat poziția inițială.

Refuzurile, care uneori s-au bazat pe câteva excepții, au fost motivate în principal de necesitatea de a proteja viața privată și integritatea persoanelor [articolul 4 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001], procesul decizional al instituției [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001], interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice [articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] și necesitatea de a proteja consultanța juridică [articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001].

(Fig. 5) **Incidența excepțiilor în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001**

În concluzie, rata totală a răspunsurilor pozitive ale Parlamentului a rămas foarte ridicată, situându-se la peste 93%.

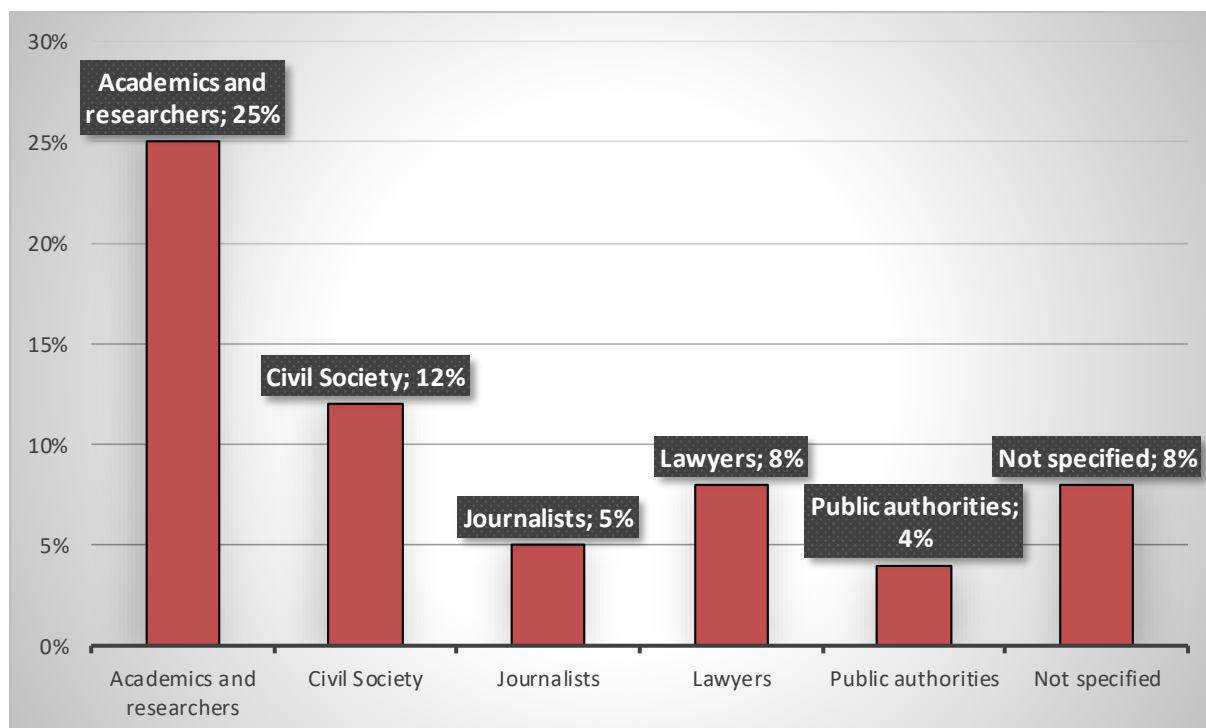
⁵ Decizia Biroului din 28 noiembrie 2001 privind normele de reglementare a accesului public la documentele Parlamentului European (JO C 216, 22.7.2011, p. 19).

⁶ Se pot depune cereri de confirmare în legătură cu refuzuri totale sau parțiale prin care se solicită instituției să își schimbe poziția [articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001].

D) Profilurile solicitanților⁷

Cererile provin în continuare preponderent de la persoane din mediul academic și cercetători (peste 25 %), urmate de sectorul de afaceri, organizațiile de mediu și alți reprezentanți ai unor grupuri de interese, însumând împreună circa 12 % dintre cereri. În 2019, jurnaliștii reprezintă doar 5 % din totalul solicitanților.

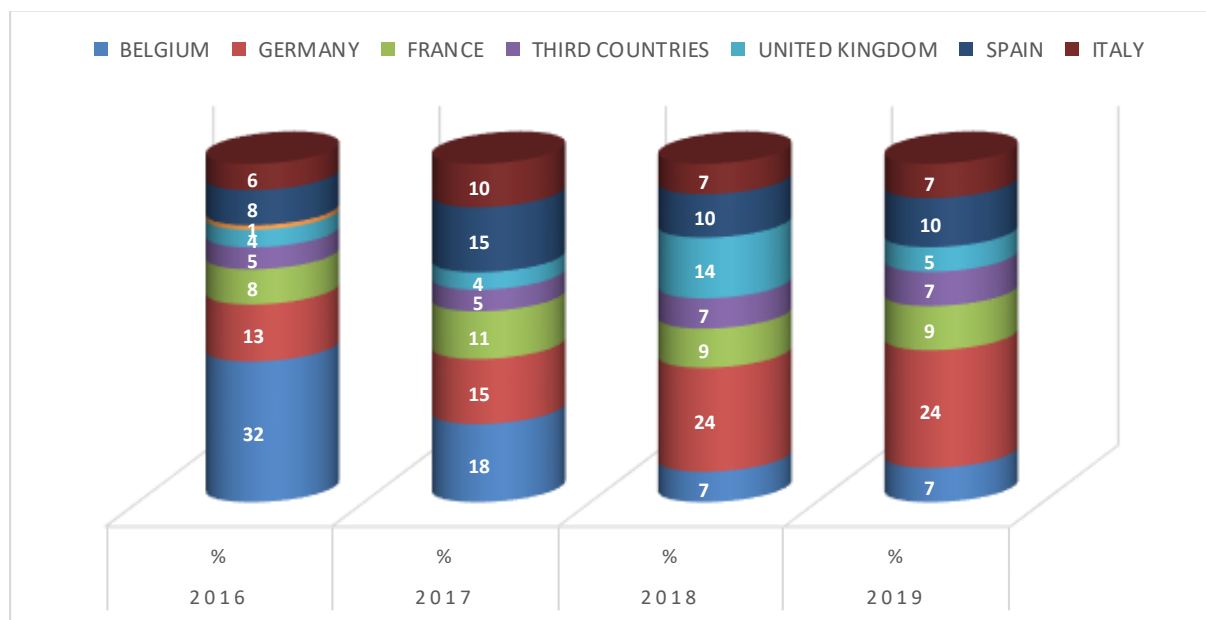
(Fig. 6) **Profilurile „cunoscute” ale celor care au depus cereri de acces la documente în 2019**

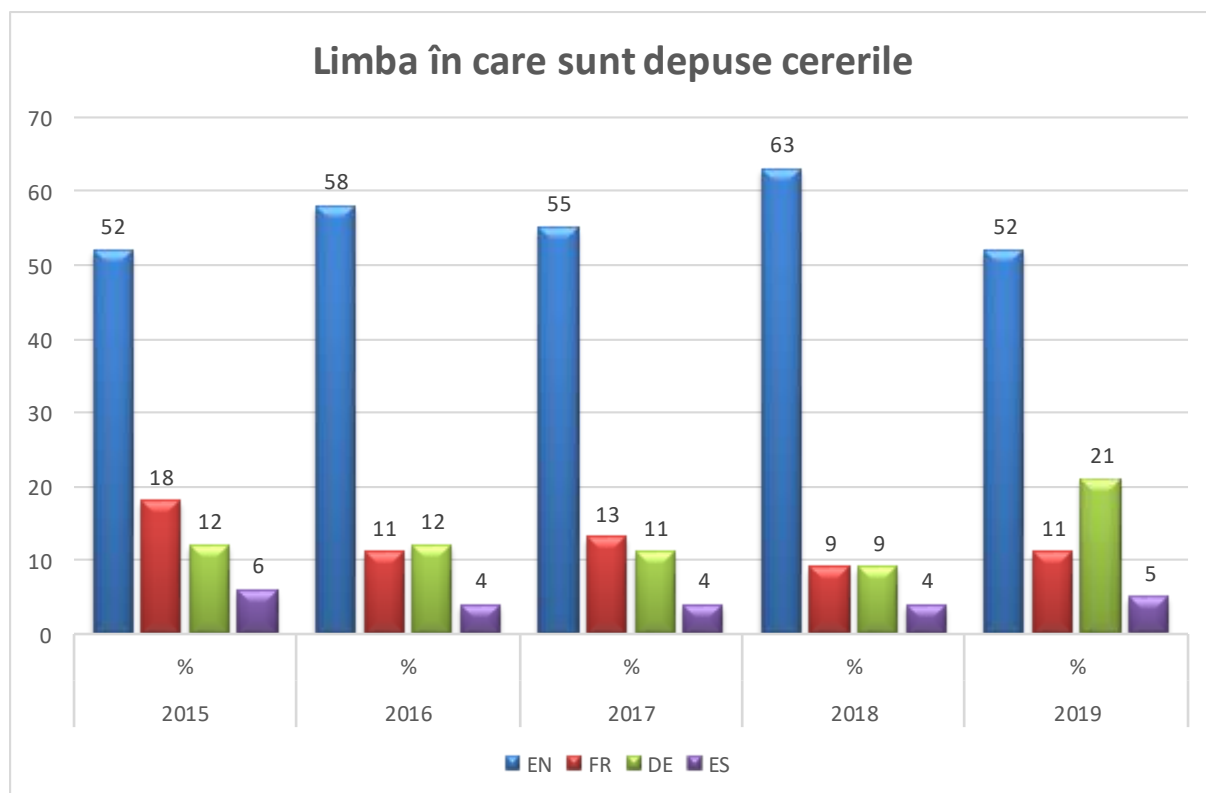
Repartizarea geografică a cererilor în rândul statelor membre, din informațiile pe care le deține Parlamentul, a suferit mici schimbări. Circa 24 % din cereri au provenit din Germania, urmată de Spania (10 %), Franța (9 %), Belgia/Italia (7 % fiecare) și Regatul Unit (5 %). Circa 7 % din totalul cererilor au provenit din țări terțe.

⁷ Datele despre profilurile solicitanților sunt colectate pe baza informațiilor oferite de solicitanți în cererile pe care le depun. Cu toate acestea, întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu le impune solicitanților să furnizeze informații despre propria identitate, unii solicitanți aleg într-adevăr să nu își dezvăluie ocupația; așa se întâmplă în special în cazul cererilor transmise prin e-mail.

(Fig.7) **Repartizarea geografică**

(Fig.8) **Repartizarea lingvistică**

Engleza a rămas limba utilizată cel mai frecvent pentru cereri (52%), urmată de germană (21%), franceză (11%) și spaniolă (5%).

CAPITOLUL II

Tendențe și chestiuni specifice

Anul 2019 a fost marcat de un număr semnificativ de cereri de acces public la documente legate de alegerile europarlamentare care au avut loc în luna mai. S-a înregistrat, de asemenea, o creștere a numărului de cereri depuse prin platforme online. Aceste platforme ușurează depunerea cererilor și, prin modelele pe care le oferă, măresc probabilitatea ca cererea să acopere un număr mare de documente

A) Cererile referitoare la alegerile pentru Parlamentul European

Alegerile pentru Parlamentul European au loc o dată la cinci ani – în 2019, s-au ținut în perioada 23-26 mai – și, în mod normal, fac să crească interesul populației față de Parlamentul European, în special față de activitățile legate de alegerile propriu-zise. Acest fapt s-a reflectat și în cererile de acces public la documente. De o atenție specială din partea solicitanților s-au bucurat documentele legate de campania pentru alegerile europarlamentare „De data asta votez”, lansată pentru a crește gradul de conștientizare democratică și a-i încuraja pe cetățenii europeni să voteze. La scurt timp după alegeri, au fost solicitate deseori documente privind notificarea rezultatelor oficiale și numărul de voturi obținute de fiecare partid politic.

B) Definiția amplă a documentelor și cererile „complexe”

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică, după cum se prevede la articolul său 2 alineatul (3), numai documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de ea și aflate în posesia sa. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 3 litera (a) din regulamentul respectiv, un document înseamnă orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat în format electronic sau sub formă de înregistrare audio, video sau audiovizuală) despre un subiect legat de politicile, activitățile și deciziile care intră în sfera de competență a instituției. În plus, după cum a decis Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) în jurisprudența consacrată, toate informațiile care pot fi extrase dintr-o bază de date electronică prin utilizare generală prin instrumente de căutare preprogramate trebuie considerate un document existent.

Cum Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prevede o definiție atât de largă a documentelor și nu prevede nicio îngrădire care să limiteze obiectul cererilor, Parlamentul trebuie să răspundă la o gamă largă de cereri. O bună parte a solicitanților nu cere acces public la documente specifice, cu referințe precise, ci solicită acces la conținut. Tratarea acestui tip de aplicații poate fi uneori mai complexă și poate necesita ceva mai multe resurse. Pentru a prelucra cererile de conținut, înainte de a verifica dacă conținutul solicitat trebuie divulgat sau nu, Parlamentul trebuie de multe ori să vadă dacă sau în ce măsură conținutul solicitat este deținut efectiv de instituție sub formă de document. Deseori acest proces necesită implicarea mai multor ramuri ale administrației și o examinare temeinică a normelor, în interpretarea Curții.

B.1) Cereri de acces public la conținut generic și platforme online

Parlamentul primește număr tot mai mare de cereri de acces la conținuturi generice, formulate de obicei ca cereri de acces la toate documentele care conțin informații despre un anumit subiect. Acest lucru se datorează, în parte, popularității în creștere a platformelor online, concepute astfel încât să înlesnească accesul public la documente și care le oferă solicitanților un model de cereri de acces la documente generice pe o anumită temă. Aceste platforme măresc probabilitatea ca cererea să producă un număr mare de documente.

Tratarea unei cereri de conținut generic obligă adesea Parlamentul să facă minuțioase consultări interne pentru a stabili ce documente relevante sunt deținute de instituție și, de asemenea, să contacteze solicitantul în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pentru a clarifica cererea și a-l ajuta în acest sens.

În plus, faptul că în cereri se apelează tot mai des la formulări largi, cum ar fi toate documentele care conțin diverse informații, mărește probabilitatea ca solicitanții să ceară, cel puțin parțial, accesul la informații care nu figurează într-un document existent și, în final, să solicite accesul mai mult la informații decât la un document. În acest sens, atunci când prelucrează cererile depuse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, Parlamentul trebuie să facă o distincție esențială. După cum a confirmat Curtea, în scopul aplicării Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, trebuie păstrată distincția între conceptul de document și cel de informație. Chiar dacă garantează accesul public la documentele Parlamentului, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu obligă această instituție să le ofere solicitanților orice informație de care sunt interesați. Cu toate acestea, uneori este greu să se traseze o linie clară între cele două concepte.

B.2) Acces la documente care nu sunt deținute de Parlament (exemplu de capturi de ecran)

Atunci când tratează cereri de acces public la conținut, spre deosebire de documentele cu referințe, Parlamentul trebuie să vadă mai întâi dacă deține efectiv conținutul solicitat. Uneori, sarcina nu este chiar atât de simplă.

De exemplu, în 2019 Parlamentul a primit mai multe cereri în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 care solicitau capturi de ecran ale analizelor Twitter despre conturile de Twitter ale Parlamentului. Pentru a le trata, Parlamentul a trebuit să vadă despre ce analize era vorba și dacă deține vreo astfel de analiză în sensul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

În acel caz, s-a stabilit că analiza solicitată ar trebui produsă dintr-o bază de date care aparținea Twitter și pe care instituția nu o deținea, deși avea posibilitatea să o acceseze vizual pe ecran. În consecință, instituția a refuzat accesul la analiză, parțial din motivul că informațiile solicitate nu erau stocate ca document în sensul articolului 3 litera (a) sau deținute în alt mod de Parlament în sensul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

C) Platforme online de acces la documente și protecția datelor personale

După cum s-a menționat mai sus, solicitanții recurg tot mai mult la platforme online pentru a depune cereri de acces public la documente. Când utilizează aceste platforme, ei se bucură de mai multă anonimitate față de instituții, care nu pot să le vadă adresele de e-mail private. În schimb, cererea este trimisă printr-un e-mail generat specific pentru fiecare cerere în parte. Cu toate acestea, toate cererile depuse prin aceste platforme, precum și toate comunicările și răspunsurile respective trimise de Parlament sunt publicate automat pe site-urile lor web.

În această privință, pentru a asigura protecția datelor personale pe care solicitantul ar putea să trebuiască să le comunice, Parlamentul îi trimite mai întâi solicitantului o confirmare de primire prin care îl informează că site-ul nu este afiliat cu Parlamentul și îl sfătuiește să nu dezvăluie date cu caracter personal prin utilizarea site-ului internet, ci, dacă este cazul, să contacteze direct Parlamentul. Acest lucru este deosebit de relevant atunci când Parlamentul solicită o adresă poștală pentru a notifica o decizie solicitantului.

CAPITOLUL III

CAPITOLUL III

Plângerile depuse la Ombudsmanul European și acțiunile în instanță

Plângerile adresate Ombudsmanului European și acțiunile în instanță intentate în legătură cu modul în care Parlament pune în aplicare Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 îi pot oferi administrației oportunitatea a-și ajusta în detaliu practicile de acces la documente, independent de rezultatul acțiunii respective. Acest capitol prezintă un raport privind plângerile tratate de Ombudsman în 2019 și o cauză pendinte în urma unui recurs introdus la Curtea de Justiție împotriva unei ordonanțe a Tribunalului.

A) Ombudsmanul

A.1) Plângeri închise în 2019

- Plângerea nr. 1651/2018

Parlamentul a refuzat accesul public la documentele referitoare la deliberările preliminare ale unui grup de lucru al Biroului privind revizuirea listei de cheltuieli care pot fi acoperite de indemnizația pentru cheltuieli generale (ICG), pe motiv că ar submina grav procesul decizional al Parlamentului, după cum se prevede la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Ombudsmanul a recomandat ca documentele în cauză să fie divulgate din motive de interes public superior. Președintele a informat Ombudsmanul că Parlamentul nu este de acord cu recomandarea, având în vedere jurisprudența consacrată.

- Plângerea nr. 2089/2018

Această plângere se referea la o cerere de acces public la o situație a călătoriilor de afaceri efectuate de deputații în Parlamentul European. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică numai documentelor existente, și anume documentelor elaborate sau primite de o instituție și aflate în posesia sa, și nu impune unei instituții obligația de a colecta și a corobora date astfel încât să îi furnizeze unui solicitant informațiile la care ar dori să aibă acces. În acest context, Parlamentul a considerat că nu deține documentele cerute de solicitant.

După ce s-a întâlnit cu serviciile implicate, Ombudsmanul a fost de acord cu evaluarea Parlamentului și a constatat că nu este o situație de proastă administrare.

- Plângerea nr. 149/2019

Parlamentul a refuzat accesul public la documente care indică cheltuielile și indemnizațiile primite de deputații irlandezi în Parlamentul European, pe motiv că acest lucru ar submina protecția vieții private și a integrității persoanelor, în special în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, așa cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Solicitantul nu a demonstrat de ce este nevoie, într-un scop specific de interes public, să i se transmită datele cu caracter

personal conținute în documentele solicitate, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1725. Cât despre restul cererii, Parlamentul nu a identificat niciun alt document, întrucât recuperarea acestor date ar echivala cu crearea unui nou document, ceea ce Parlamentul nu este obligat să facă.

Ombudsmanul a fost de acord cu concluziile Parlamentului față de ambele elemente ale plângerii și nu a constatat nicio situație de proastă administrare.

- Plângerea nr. 595/2019

Parlamentul a primit o cerere de acces public la trei documente referitoare la o reuniune interparlamentară Africa de Sud-UE. El a oferit acces integral la două documente și acces parțial la al treilea, pe motiv că divulgarea integrală a acestuia ar submina protecția interesului public în relațiile internaționale, potrivit articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Solicitantul a depus o plângere împotriva deciziei Parlamentului de a acorda acces parțial, invocând, de asemenea, o pretinsă prelungire eronată a termenelor, atât în etapa inițială, cât și în etapa de confirmare.

Ombudsmanul a examinat documentul în cauză și s-a declarat convins de argumentele cu care Parlamentul și-a justificat decizia de a acorda acces parțial. Ombudsmanul a mai tras concluzia că motivele comunicate solicitantului pentru a justifica prelungirea termenului – și anume consultările interne cu Serviciul Juridic și necesitatea de a traduce decizia – au fost suficient de detaliate și rezonabile.

- Plângerea nr. 648/2019

Parlamentul a refuzat accesul public la un aviz juridic privind situația contractuală a profesorilor de limbi străine care lucrează în Parlament, pe motiv că aceasta ar submina protecția acțiunilor în instanță și a consultanței juridice, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Cu toate acestea, reclamantul a susținut că exista un interes public superior care justifica divulgarea documentului solicitat.

Parlamentul nu a fost de acord cu reclamantul, indicând că divulgarea îi putea afecta capacitatea de a primi în viitor opinii juridice sincere, obiective și complete și atrăgea după sine un risc probabil de subminare a capacității sale de a se apăra în instanță.

Ombudsmanul a examinat documentul solicitat și, mulțumit de argumentele Parlamentului, a ajuns la concluzia că nu exista un interes public superior pentru a-l divulga și, prin urmare, nu se poate vorbi de proastă administrare.

- Plângerea nr. 1150/2019

Plângerea a fost depusă împotriva deciziei Parlamentului de a acorda doar un acces parțial la un aviz juridic privind componența Parlamentului în perioada 2019-2024 dacă Regatul Unit nu s-ar fi retras oficial din Uniune până la alegerile europene, pe motiv că divulgarea integrală ar fi subminat protecția consultanței juridice, potrivit articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Parlamentul a ținut să sublinieze că, în contextul unei chestiuni juridice și politice fără precedent și extrem de complexe, divulgarea integrală a documentului în cauză ar afecta capacitatea Parlamentului de a solicita consultanță similară cu privire la alte chestiuni sensibile din cadrul procedurilor în curs legate de Brexit.

Parlamentul a considerat, de asemenea, că nu s-a demonstrat existența unui interes public superior.

Ombudsmanul a concluzionat că, având în vedere natura extrem de sensibilă a documentului și circumstanțele existente la momentul când s-a depus cererea și s-a acordat accesul parțial, Parlamentul a avut motive întemeiate să refuze divulgarea întregului document. Așa că Ombudsmanul nu a constatat vreun indiciu de proastă administrare.

- Plângerea nr. 1399/2019

Parlamentul a primit o cerere de acces public la documentele referitoare la misiunea Comisiei pentru control bugetar (CONT) a Parlamentului în Albania, legată în special de utilizarea fondurilor UE în Albania și evaluarea CONT pe această temă. Parlamentul a identificat raportul despre misiunea de informare a Comisiei CONT ca fiind singurul document relevant pentru cererea primită. Cum solicitantul a insistat, cerând să se identifice și să se divulge și alte documente, Parlamentul a răspuns că nu deține niciun alt document relevant.

Ombudsmanul a arătat că Parlamentul a explicat cu argumente rezonabile de ce documentul nu exista, atestând în același timp prezumția de legalitate și de veridicitate, recunoscută de jurisprudența consacrată, de care beneficiază declarația unei instituții a Uniunii care afirmă că un document nu există. O astfel de prezumție poate fi răsturnată dacă solicitantul aduce dovezi pertinente și concordante că documentul într-adevăr există, ceea ce solicitantul nu a făcut în acest caz. Ombudsmanul nu a constatat vreun indiciu de proastă administrare.

- Plângerea nr. 1409/2019

Parlamentul a refuzat accesul public la un număr foarte mare de documente – solicitate prin 34 de e-mailuri trimise pe parcursul a 11 zile – legate de 13 misiuni specifice ale comisiilor, precum și de misiuni ale deputaților în Parlamentul European în 112 țări. Dat fiind numărul mare de documente care ar trebui analizate din motive de protecție a datelor personale, Parlamentul s-a străduit să găsească o soluție echitabilă împreună cu solicitantul, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Totuși, solicitantul nu a fost de acord cu propunerea Parlamentului. Prin urmare, Parlamentul a considerat că tratarea cererilor ar fi constituit o sarcină administrativă excesivă.

Ombudsmanul a fost de acord cu evaluarea Parlamentului că analizarea documentelor, în special din perspectiva datelor personale, ar fi într-adevăr disproporționată și, prin urmare, a tras concluzia că nu se poate vorbi de proastă administrare.

A.2) Plângeri deschise și pendinte în 2019

- Plângerea nr. 1498/2019

Plângerea se referea la practica recomandată a Parlamentului de a notifica solicitanții despre deciziile sale privind accesul public la documente prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, pentru a asigura securitatea juridică și a putea respecta termenele legale pentru depunerea unei cereri de confirmare și a căilor de atac ulterioare. În acest caz particular, reclamantul a solicitat ca decizia să îi fie transmisă și pe cale electronică, prin intermediul platformei FragDenStaat.de, pe care a utilizat-o pentru a depune cererea. Cu toate acestea, Parlamentul a refuzat să facă acest lucru pentru a se conforma Regulamentului (UE) 2018/1725, deoarece o astfel de decizie ar fi fost automat publicată online, cu tot cu datele personale cuprinse în decizie.

Parlamentul și-a prezentat observația Ombudsmanului, care nu a luat încă o decizie.

B) Controlul jurisdicțional

B.1) Cauze noi

Deciziile Parlamentului privind accesul la documente sunt destul de rar contestate. În 2019 nu s-a depus nicio acțiune în anulare în fața Curții de Justiție.

B.2) Cauze pendinte în instanță în 2019

Cauza T-421/17 (recurs Cauza C-761/18 P), Leino-Sandberg/Parlamentul

În iulie 2017, a fost introdusă o acțiune în anulare împotriva unei decizii a Parlamentului de a refuza accesul public la o decizie a Parlamentului din 8 iulie 2015 pe motiv că decizia respectivă era ea însăși contestată în fața Tribunalului, în cauza T-540/15 – De Capitani/Parlamentul, iar divulgarea ei ar fi perturbat acțiunea în justiție respectivă.

În 2018, Tribunalul a hotărât că, cum reclamanta a primit în cele din urmă acces la documentul solicitat, acțiunea a rămas fără obiect și, prin urmare, reclamanta nu mai avea un interes în adjudecarea cauzei.

Reclamanta a intentat recurs împotriva acestei ordonanțe în fața Curții de Justiție, invocând erori de drept în măsura în care a considerat că acțiunea nu mai avea obiect și că nu mai exista interesul de sesiza instanța. Cauza de recurs este pendinte.

Observații finale

Conform previziunilor din raportul de anul trecut, populația a manifestat un interes sporit față de alegerile europene desfășurate în perioada 23-26 mai 2019 și, în special, față de campania Parlamentului „De data asta votez ” și față de prezența sa pe platformele de comunicare socială. De asemenea, s-a înregistrat o creștere a numărului de cereri de acces la un număr nedefinit de documente, în special prin platformele online. Aceste tipuri de cereri pun probleme în încercarea de a răspunde în detaliu solicitantului în termenele relativ scurte prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Se mai poate observa, din procesarea cererilor de acces public la documente, o anumită tensiune între Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care urmărește să asigure un nivel ridicat de transparență în instituții și Regulamentul (UE) 2018/1725, care protejează toate datele personale deținute de instituții, reglementând strict prelucrarea lor, precum și posibilitatea de a le transmite către terți. De fiecare dată când tratează o cerere de acces public la documente care conțin date personale, administrația Parlamentului trebuie să găsească echilibrul just între ambele regulamente și obiectivele lor. Și în anii următori vom asista la redefinirea acestui echilibru.